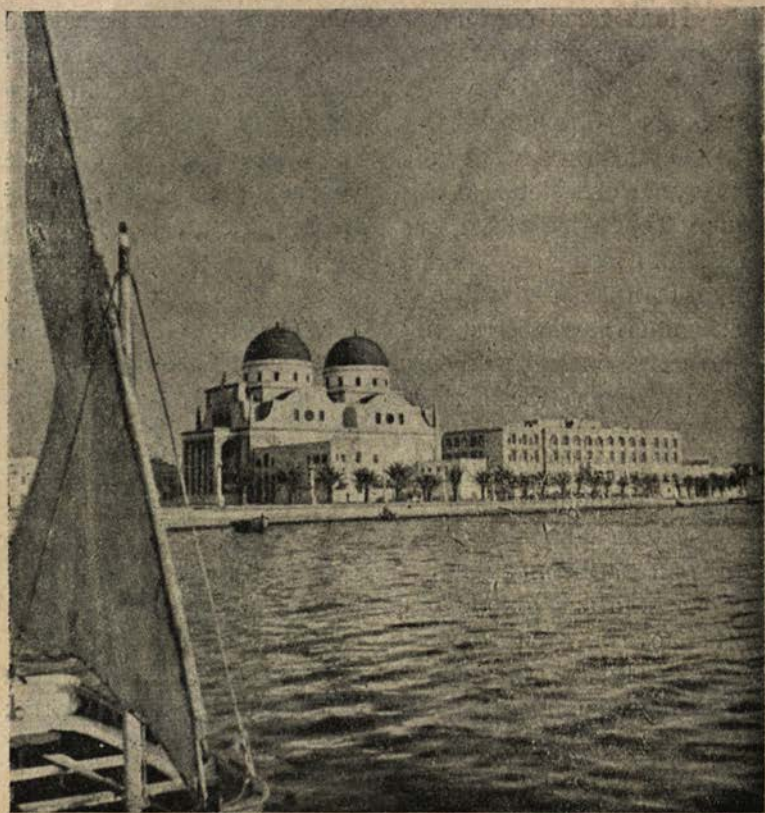

Бенгази. Катедралната църква и единъ голѣмъ хотелъ.

обливаме се непрестанно съ потъ. Устата и гърлото ни засъхватъ. Струва ни се, че не ще избѣгнемъ страшната и бавна смъртъ отъ задушаване съ пѣсъкъ.

Както бързо налетѣ самумътъ, така бързо се и запилѣ нейде далечъ изъ пѣсѣчното море. Ние се съвземаме полека и поемаме отново пѣтъ...

За разлика отъ деня, либийската нощъ е твърде мразовита. Запалваме огънь, който пламва ярко. Изгрѣващата луна посребрява цѣлата пустиня. Хиляди блестящи звезди обсипватъ тъмносиньото небе. Оставамъ